

Yabancı Sırtçantalı Gezginlerin İstanbul'daki Liminoid Deneyimleri *

Serhat BİNGÖL, Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi, Uygulamalı Bilimler Fakültesi, Rekreasyon Yönetimi Bölümü, serhat.bingol@bilecik.edu.tr, Bilecik, Türkiye, ORCID: 0000-0001-9312-4552

Öz

Bu araştırma, yabancı sırtçantalı gezginlerin İstanbul'daki liminoid deneyimlerini incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırma, seyahatin deneyimsel aşaması olan liminal evreye odaklanmıştır. Bu bağlamda, nitel araştırma yöntemi kullanılmış ve "liminoid mekânın kavramsal modeli" temel alınmıştır. Araştırma bulgularına göre oyun, deneyimsel katılım ve atmosferden oluşan liminoid model, katılımcıların deneyimlerini anlamak için önemli bir araç olarak değerlendirilmiştir. Özellikle, "oyunun", turizm araştırmalarındaki "kaçış" olgusuyla örtüştüğü gözlemlenmiştir. Seyahat sırasındaki deneyimler ise gezginlerin günlük yaşamlarına bir ara verme şeklinde gerçekleşmiştir. Bu ara verme süreci, şehrin turistik cazibeleri ve etkinlikleri ile zenginleşerek, liminoid deneyime dönüşmüştür. Bu noktada, İstanbul'un yarattığı atmosfer, deneyimsel katılımı teşvik ederek, seyahat deneyiminin bir liminoid deneyime dönüşmesine katkı sağlamıştır. Böylelikle İstanbul, sırtçantalı gezginlere geçici bir dönüşüm süreci ve toplumsal sınırları aşma deneyimi sunmuştur. Dolayısıyla, sırtçantalıların İstanbul seyahatleri sırasında yaşadığı deneyimlerin, liminoid deneyime evrilebileceği ve seyahat deneyimlerinin zenginleşebileceği ortaya çıkmıştır. Ancak sırtçantalıların deneyimleri, kişisel ve kültürel geçmişlerine bağlı olarak farklılaşabilir. Bu nedenle destinasyonların, turist gruplarının özelliklerine ve taleplerine yönelik bir atmosfer yaratmaları önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sırtçantalılar, liminalite, liminoid, liminoid deneyim, İstanbul

Liminoid Experiences of Foreign Backpackers in Istanbul

Abstract

This research aims to examine the liminoid experiences of foreign backpackers in Istanbul. The research focuses on the liminal phase of travel referring to the experiential phase. The qualitative research method was employed based on "the conceptual model of the liminoid space". Research findings show the liminoid model consisting of play, experimental involvement, and atmosphere is a significant approach for understanding the participants' experiences. Notably, the concept of "play" aligns with the "escape" phenomenon in tourism research. Instead, travel experiences are temporary suspensions from the daily routines of the travelers. This suspension is enriched by the tourist attractions and activities, ultimately transforming into a liminoid experience. Therefore, the atmosphere encourages experiential involvement, contributing to the transformation of the travel experience into a liminoid one. Istanbul provides backpackers with a temporary transformative process and transcending social boundaries and backpackers' experiences in Istanbul may evolve into liminoid experiences. However, backpackers' experiences may differ depending on their personal and cultural backgrounds. Therefore, destinations need to create an atmosphere tailored to the characteristics and demands of tourist groups.

Keywords: Backpackers, liminality, liminoid, liminoid experience, Istanbul

*Bu çalışma için Anadolu Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Kurulundan 11.11.2022 tarih ve 441354 sayılı "Etik Kurul Onayı" alınmıştır.

Extended Summary

Turner (1969) defined liminality as the units of space and time where temporary escapes from norms and values in social life occur. Liminality involves the transformation of the individual, whether it is a radical change in behavior or ordinary experiences (Turner, 1969). The concept is related to the transition process and experience in which the individual experiences a kind of transformation (Wood, 2012). This transformation may result in creating relations with new groups that can escape from the daily routines of individuals, embracing a new community, and challenging social norms (Taheri et al., 2016).

Furthermore, Turner (1979) developed the concept of liminoid based on liminality. According to the author, while liminal is seen in primitive and early agricultural societies, liminoid is seen in the service sector outside of ecopolitical practices. Therefore, liminoid explains experiential consumption processes and connects multiple experiential constructs. Liminoid experience, on the other hand, is stated as the seek for identity appropriate to their social context and the symbolic exploration of the new social order (Chalip, 2006). Liminoid experiences offer an environment based on the principle of equality where rules are ignored, and behavior, identity, and social status are transformed.

While liminal periods/spaces are naturally differentiated in the flow of natural and social processes, liminoid periods/spaces emerge irregularly and peculiarly (Turner, 1974). Hence, liminal phenomena are enforced by necessity. On the other hand, liminoid phenomena are produced from leisure activities. The backpacking experience, which combines time, space, cultural identity, and tourism, includes leisure activities. Therefore, the experiential nature of backpacking travels can be classified within the liminoid, offering backpackers a chance for individual experience and self-expression (Huang & Xiao, 2000; Kozinets et al., 2004; Ziakas & Boukas, 2013), and backpacking has a liminoid character.

Backpacking means independent travel (Bui, Wilkins & Lee, 2014). On the other hand, backpackers are travelers who prefer affordable accommodation, want to meet other backpackers, and travel independently, longer, and interactively (Pearce, 1990; Loker-Murphy & Pearce, 1995). Therefore, the backpacking experience is related to the liminal experience (Bui, Wilkins & Lee, 2014). Hence, the study is conducted within the framework of liminality (Van Gennep, 1960; Turner, 1974), which explains transitional periods like travel.

Since the study covers travel experiences, it includes the experiential phase of travel, that is, the liminal phase. The qualitative research method was used based on the conceptual model of the liminoid space. (Taheri et al. 2017). In this context, play, experiential involvement, and atmosphere were associated with the travel experience. Therefore, the focus of the study is questioning the transferability of the characteristics of this model to backpackers' travel.

A semi-structured in-depth interview technique was used in the study to see facts, problems, experiences, and processes from the perspective of individuals, to measure individuals' perceptions and attitudes, and to understand their inner world (Patton, 2002). The flexible nature of the semi-structured interview technique (Babbie, 2004; Bryman, 2006) reduces misunderstandings between researchers and participants (Silverman, 2009). Whereas the universe of the study consists of all backpackers traveling to Istanbul, the sample includes backpackers staying in four hostels in Istanbul.

The interview questions were designed by the theoretical framework of the liminoid model, and 40 backpackers were interviewed. The first two questions of the interviews were aimed at determining whether the participants defined themselves as backpackers and the period they spent in Istanbul. Thus, the interviews continued with the participants who defined themselves as backpackers and stayed at the destination for at least three days. Although the participants were from different cultural and languages backgrounds, the language of the interview was English. The data collection process started at a hostel in Istanbul on 16 December 2022 and ended at the fourth hostel on 5 February 2023. The data analysis process started with manual coding. Manual coding was preferred since it is more effective than package programs (Krippendorff, 2004) and allows researchers to be efficient in qualitative analysis (Patton, 2002).

According to the findings, backpackers in Istanbul experience an escape from daily life and a temporary transformation through travel. This transformation resulted in backpackers escaping from their daily routines, meeting new communities, and establishing relationships in Istanbul. This kind of transformation or transition is related to the liminoid experience. Therefore, foreign backpackers, who emerged as a travel community, have a liminoid experience in Istanbul.

The study also revealed that the liminoid model contributes to understanding the travel experiences of backpackers. Therefore, the play consisting of ecstasy, flow, and *communitas* matches the phenomenon of escape in tourism studies. In addition, ecstasy, flow, and *communitas* are interconnected. Furthermore, backpackers looking for a different life and development process in Istanbul enrich their travels through experiential participation. However, experiential involvement is a suspension of backpackers' daily lives. This suspension transforms a liminoid experience with the touristic attractions and activities the destination offers. Experiential involvement is also supported by the atmosphere in Istanbul.

The atmosphere, on the other hand, encourages ecstasy, a sense of flow, and experiential involvement, allowing the travel experience to evolve into a liminoid experience. Consequently, Istanbul provides backpackers with a temporary transformative process and transcending social boundaries. Therefore, backpackers' experiences in Istanbul may evolve into liminoid experiences. However, backpackers' experiences may differ depending on their personal and cultural backgrounds. Thus, destinations need to create an atmosphere tailored to the characteristics and demands of tourist groups.

1. Giriş

Seyahat etmenin birçok farklı yolu bulunmaktadır. Bu yollardan biri de giderek yaygın hale gelen sırtçantalı seyahat kültürüdür. Sırt çantasıyla seyahat etmek, genellikle özgürlüğü ve hareketliliği simgeler (Ateljevic & Doorne, 2004) ve bağımsız seyahatin bir sembolü haline gelmiştir ((Bui, Wilkins & Lee, 2014). Sırtçantalı seyahat kültürü, bu gezginleri otantiklik arayışına iter (Elsrud, 2001; Kontogeorgopoulos, 2003; Van Egmond, 2007) ve özgürleştirir (Richards & Wilson, 2004a).

Sırtçantalı gezginler ise daha uygun bütçeli konaklamayı tercih eden, diğer gezginlerle buluşmak isteyen, seyahatlerini bağımsız ve esnek bir şekilde gerçekleştiren ve kısa tatiller yerine, daha uzun süreli ve etkileşimli seyahatler yapan gezginlerdir (Pearce, 1990; Loker-Murphy & Pearce, 1995). Bu gezginler için, uluslararası gezginler (Riley, 1988), küresel göçebeler (global nomads) (Richards & Wilson, 2004a), aylaklar (drifters) (Cohen, 1972; Cohen, 1973) ve avareler (wanderers) (Vogt, 1976) gibi sınıflandırmalar yapılmıştır.

Turizm alanında liminality (liminalite), özellikle Graburn'un (1977, 1989, 2001) yaptığı çalışmalarla desteklenmiştir. Turner (1979) ise liminal kavramına bağlı olarak liminoid kavramını geliştirmiştir. Liminal ve liminoid, gündelik hayatın normlarının askıya alındığı ve alternatiflerin birbirini takip ettiği, arada (betwixt and between) bir toplumsal varoluş dönemini oluşturur (Turner, 1974). Dolayısıyla, turizm etkinliklerinin (Aktaş Polat, 2015) ve çalışmanın alanına giren sırtçantalı seyahatlerin liminoid karakterde olduğu söylenebilir.

Van Gennep (1960) liminal deneyimleri ve mekânları tanımlamak için geçiş ritüelleri kavramını kullanmıştır. Yazara göre geçiş ritüelleri, ayrılma (separation), eşiksellik/liminal (transition) ve yeniden bütünleşme (incorporation) evreleri olmak üzere üç aşamadan oluşmaktadır. Benzer şekilde, gezginlerin seyahat deneyimleri de üç aşamadan oluşmaktadır (Wang, Park & Fesenmaier, 2012; Park & Santos, 2017). Seyahat öncesi aşama, gezginlerin bilgi topladığı, seyahat seçeneklerini değerlendirdiği ve seyahat düzenlemeleri yaptığı tahmin aşamasıdır (anticipatory phase). İkinci aşama olan seyahat aşaması, fiziksel deneyimin gerçekleştiği deneyimsel aşamadır. Seyahat sonrası aşama ise gezginlerin önceki seyahat deneyimleri hakkında fikir oluşturdukları ve bunları başkalarıyla paylaştığı yansıtıcı aşamadır (reflective phase). Bu nedenle, Bui, Wilkins & Lee'ye (2014) göre, sırtçantalı seyahatler, liminal bir deneyimdir.

Seyahat deneyimi, gezginlerin davranışları, algıları ve duyguları dâhil olmak üzere, deneyim olarak ifade edilen her şeydir (Oh, Fiore & Jeoung, 2007). Bu deneyimlerin anlaşılması, ancak seyahat halindeki gezginlerin anlaşılmasıyla olabilir. Bu çalışma, seyahat sırasındaki deneyimlere yönelik olduğundan, geçiş ritüellerinin ikinci evresi olan liminal evre, yani seyahatin deneyimsel aşaması bağlamında ele alınmıştır. Seyahat sırasındaki deneyimlerin bu evresi, gezginlerin kimliklerinin geçici olarak değiştiği, geleneksel toplumsal normların askıya alındığı ve deneyimsel özgürlüğün vurgulandığı zaman dilimini temsil eder. Bu nedenle çalışma, sırtçantalıların deneyimlerine, liminalite kuramına (Turner, 1969) dayalı bir bakış açısıyla yaklaşmaktadır. Bu kapsamda, oyun, deneyimsel katılım ve atmosfer bileşenleri ile gezginlerin deneyimleri arasındaki bağlantıları netleştirmek için liminoid mekânın kavramsal modeli (conceptual model of the liminoid space)) temel alınmıştır (Taheri vd., 2017).

Araştırmanın amacı, İstanbul'u ziyaret eden yabancı sırtçantalı gezginlerin liminoid seyahat deneyimlerini anlamaktır. Çalışmanın özgün değeri, spesifik bir destinasyon üzerinden sırtçantalı seyahat kültürüne odaklanarak, liminalite, liminoid ve sırtçantalı seyahat deneyimi ilişkisi, geçiş ritüelleri ve sırtçantalı seyahat deneyimi paralellikleri ve destinasyon yönetimine sosyo-antropolojik bir yaklaşımın ortaya konmasıdır. Sosyo-antropolojik yaklaşım, seyahat deneyimine daha kapsamlı bir perspektiften bakmaya ve destinasyon yönetimi uygulamalarını zenginleştirmeye katkı sunabilir.

Ayrıca, sırtçantalı seyahatlerin liminoid karakteri vurgulanarak, bu deneyimleri geleneksel turizm deneyimlerden ayıran özgün unsurların ortaya konması, sırtçantalı seyahat kültürüne dair daha kapsamlı bir anlayış geliştirebilir. İstanbul'da kendiliğinden bir sosyal grup oluşturan bu gezginlerin liminoid deneyimlerini anlamak, gezginlerin kimlik değişimleri, normların askıya alınması ve deneyimsel özgürlüğün vurgulanması gibi konulara odaklanarak, turizm alanına katkı sağlayacağı varsayılmaktadır.

Çalışma sonuçları, destinasyon yöneticileri, turizm profesyonelleri ve ilgili paydaşlar için sırtçantalı gezginlere yönelik daha etkili ve özgün hizmetlerin geliştirilmesine katkıda bulunabilir.

2. Kavramsal Çerçeve

Bu bölümde liminalite, liminoid ve sırtçantalı seyahat deneyimine dair bilgiler verilmiştir.

2.1. Liminalite ve Liminoid

Seyahat yoluyla gündelik hayattan bir kaçış ya da geçici bir değişim söz konusudur. Bu nedenle çalışma, bu geçiş dönemlerini açıklayan liminalite (Van Gennep, 1960; Turner, 1974) çerçevesinde ele alınmıştır. Liminal kavramı, eşik (threshold) anlamına gelen Latincedeki limen kelimesinden türetilmiştir. Liminalite ise sosyal yaşamdaki norm ve değerlerden geçici kaçışların ortaya çıktığı mekân ve zaman birimleri olarak tanımlanmıştır (Turner, 1969). Liminalite, ister davranışlarında radikal bir değişiklik olsun, isterse daha sıradan bir deneyim olsun, bireyin dönüşümünü içerir (Turner, 1969). Kavram, bireyin bir tür dönüşüm geçirdiği geçiş süreci ve deneyimle ilgilidir (Wood, 2012).

Turner (1974) liminal deneyimi, bireylerin bir statüyü terk edip başka bir statüye ulaşmak için bir sınırı aştığı bir dönüşüm süreci olarak tanımlar. Bu dönüşüm, günlük rutinlerinden ayrılan bireylerin, yeni bir topluluğa katılmaları ve sosyal normlara meydan okuma yeteneği kazandıkları yeni gruplarla ilişkilerin gelişmesiyle sonuçlanır (Taheri vd., 2016). Turner’ın (1974) liminoid kavramı ise deneyimsel tüketim süreçlerini açıklamak ve deneyimsel yapıları birbirine bağlamak için kullanılmıştır. Boş zaman ortamlarında ortaya çıkan liminoid, bireysel hareket, kendini ifade ve sosyal yıkım için fırsat sağlamaktadır (Cauldwell & Rinehart, 2014).

Liminalite, ilkel ve erken tarım toplumlarında görülürken, liminoid ise ekopolitik uygulamaların dışındaki hizmet sektöründe görülmektedir. Bu nedenle, liminal mekânlar, doğal ve toplumsal süreçlerin akışındaki doğal ayrışmaların, liminoid mekanlar, düzensiz ve kendine özgü bir şekilde ortaya çıkar (Turner, 1974). Bir başka deyişle, liminal mekânları ağırlıklı olarak, Durkheim’in mekanik dayanışma yapıları ve Tönnies’in gemeinschaft (komün) aracılığıyla bir arada tutulan toplumlarda ortaya çıkarken, liminoid mekanlar, organik dayanışma (Durkheim) veya gesellschaft (toplum/topluluk) (Tönnies) ilkeleri etrafında yapılanan toplumlarda ortaya çıkar (Spiegel, 2011).

Kabile ya da erken tarım toplumlarında mekanik dayanışma ya da statü nedeniyle gelişen liminalite, Sanayi Devrimi’nden sonra ilişkilerle birbirine bağlanan ve organik dayanışma ile gelişen toplumlarda liminoide dönüşmüştür (Turner, 1974) Dolayısıyla liminal fenomenler, zorunlulukla uygulanırken, liminoid fenomenler, boş zaman etkinliklerinden üretilirler. Liminoid deneyimler, kuralların yok sayıldığı, davranış, kimlik ve sosyal statünün dönüştüğü, eşitlik ilkesine dayanan bir ortam sunmaktadır. Liminoid, bireye kendisini ifade etme olanağı sağlar ve bu yönde deneyimsel ortam oluştur (Horn, 2010).

Liminoid deneyim bir aktiviteye katılanların kendi sosyal bağlarına uygun kimlik arayışları ve yeni sosyal düzenin sembolik keşifleri olarak belirtilmiştir (Chalip, 2006). Seyahatteki bireyler, toplumsal yaşamının kurallarını yok sayan davranışlarda bulunarak, yapılandırılmış yaşamlarına ara verirler ve davranışların tersine çevrildiği liminoid ortamlar yaratırlar (Lett, 1983). Bu nedenle seyahatler, genellikle davranışsal normların geçici olarak terk edildiği liminoid dönem olarak adlandırılır (Baltacı & Çakıcı, 2022). Zaman, konum, kültürel kimlik ve turizmin birleştiği sırtçantalı seyahat deneyimi de bu dönemde gerçekleşmektedir. Bu nedenle, sırtçantalı seyahatlerin deneyimsel doğası, liminoid içinde sınıflandırılarak, sırtçantalılara bireysel deneyim ve kendini ifade şansı sunmaktadır (Huang & Xiao, 2000; Kozinets vd., 2004; Ziakas & Boukas, 2013).

Ayrıca bu deneyimlere, festivaller (Light, 2009) ve macera aktiviteleri (Varley, 2011) başta olmak üzere, geçici seyahat dönemlerindeki birçok deneyim dâhildir. Örneğin Thomassen & Balle (2012), bungee jumping deneyimlerini, modern olmayan toplumlardaki atlama ritüelleri uygulamalarıyla eşleştirmiş ve

bu etkinliğin liminoid bir deneyim olduğunu belirtmiştir. Daha da önemlisi yazarlar, bungee jumping'in liminoid'den limivoid'e, yani ölüme yakın deneyime bir geçiş anlamına geldiğini ileri sürmüştür.

Taheri vd. (2017), oyunun, deneyimsel katılımın ve atmosferin turistlerin katılımına nasıl katkıda bulunduğunu açıklamak için liminoid mekânın kavramsal modelini geliştirmiş ve zamanla boş zaman etkinlikleri içinde liminoid haline evrilmiştir. Oyun, Turner'ın (1979) tanımladığı liminoidin merkezi bir bileşenidir ve modern toplumsal yapılardan ve beklentilerden kurtuluş olarak nitelendirilir. Oyun, deneyimin merkezi olarak, coşku (ecstasy), akış (flow) ve komün (communitas) olmak üzere, üç unsurdan oluşur (McGinnis vd., 2008; McGinnis vd., 2012).

Taheri vd., (2017) coşkunun, aşkın bir odaklanma ve zevk seviyesi olduğunu ve bireylerin kendilerini ait oldukları ortamın dışında hissetmelerine yol açtığını öne sürmektedir. Coşku, grup deneyimiyle güçlü bir ilişkiye sahiptir (Fillis & Mackay, 2014). Bu nedenle, bir tüketim deneyimi sırasında uyandırılan duygulardan biridir (Tynan & McKechnie, 2009). Ayrıca, bir deneyime yüksek düzeyde odaklanmayı gerektirdiği için oyunun diğer unsurlarıyla ilişkilidir. Akış ise bilincin uyumlu ve düzenli hale geldiği ototelik bir deneyim olarak tanımlanmıştır (Csikszentmihalyi, 1990). Akış, duyuların uyarıldığı, deneyimlerin dönüştüğü ve sıradan gerçeklikten uzaklaştırıldığı anları tanımlamaktadır.

Son olarak komün, sosyal yıkımı ve çevre ile etkileşimi teşvik etme potansiyeline sahip, bir sosyal bağ geliştiren, temel olarak yapılandırılmış ve herkesin eşit olduğu bir insan topluluğu anlamına gelir (Turner, 1969). Komün, haz, otantik deneyimler ve kişisel gelişim fırsatları sunan bir yapı olarak görülmektedir. Bu nedenle, aşkın bir grup birlikteliğinin ürettiği ritüeller, deneyimler ve boş zaman etkinlikleri olarak, oyunun kavramsallaşmasında merkezi bir rol oynar (Celsi, Rose & Leigh, 1993).

Öte yandan deneyimsel katılım, daha çok odaklanma ve katılım sağlanan deneyimlerle ilgilidir (Getz & Page, 2016). Bu nedenle Taheri vd. (2017), deneyimsel katılımın anti-yapısal ve sürükleyici özelliklerinden dolayı, liminoid deneyiminin bir bileşeni olduğunu öne sürmektedir. Deneyimsel katılım, bir deneyime katılımın kaynağı, doğası ve amacını oluşturmaktadır.

Atmosfer, somut ve soyut unsurlardan, yani görüntü, koku ve sestən oluşmaktadır (Collinson & Baxter, 2022). Atmosfer, tüketicilerin deneyimsel tüketimden zevk almasının merkezinde yer almaktadır (Brady & Cronin, 2001). Özellikle kültürel miras alanlarının atmosferi, ziyaretçi deneyiminin ve hizmet kalitesi algılarının temelini oluşturmaktadır (Baker vd., 2002).

2.2. Sırtçantalı Seyahat Deneyimi

Sırtçantalı Sırtçantalı seyahatler ve sırtçantalılara yönelik araştırmalar, antropoloji ve pazarlama temelli yaklaşımlar bünyesinde gelişmiştir (Richards & Wilson, 2004b). Antropolojik araştırmalar (Binder, 2004; Noy, 2004), daha çok hareketlilik ve davranış temelli araştırmalar olmuştur (Hannam & Diekmann, 2010; Jayne vd., 2012). Diğer taraftan, pazarlama araştırmaları, sırtçantalı seyahatlerin yönetilmesindeki ekonomik hareketler, ürün ve hizmet süreçleri ve pazarlama faaliyetleri gibi operasyonel konuları incelemiştir (Wilson, Richards & MacDonnell, 2007).

Sırt çantasıyla seyahat, toplumsal yaşamın norm ve değerlerinden zamansal ve uzamsal bir askıya alma sağlar. Bu seyahat tarzı, gezginleri geleneksel toplumsal normlardan ve değerlerden geçici bir süreliğine uzaklaştırır. Gezginler, sırt çantalarını sırtlayarak coğrafi olarak yeni ve farklı mekanlara ulaşırken, aynı zamanda toplumsal normların ve beklentilerin dışında bir özgürlük hissi yaşarlar. Bu seyahat deneyimi, zaman ve mekân kavramlarını yeniden tanımlar ve gezginlere farklı bir perspektif sunar.

Örneğin evden uzaklaşma, İsraili sırtçantalıların anlatılarında, politik ve sosyal gerilimlerden uzaklaşma ve kendi toplumunun çeşitli yönlerini eleştirme olarak ortaya çıkmıştır (Cohen, 2004). Yine de sırtçantalılar temelde kendi toplumlarına bağlıdırlar (Noy & Cohen, 2005; Uriely vd., 2002) ve seyahat ederken ait olduklarını toplumun yeniden inşasını ararlar (Anterby-Yemini vd., 2005; Maoz, 2007). Reichenberger & Iaquinto (2022), sırt çantalı gezginlerin kendi toplumları tarafından dayatılan zamansal, mekânsal ve sosyal sınırlamalardan kurtulmak anlamına gelen özgürlük anlayışlarını vurgulamıştır. Öte yandan Martins, Costa & Moreira (2022), ziyaretten önceki çevrim içi destinasyon bilgilerinin, sırt çantalı

gezinlerin uzay-zamansal davranışları üzerinde, yani ziyaretin doğrusallığı ve yoğunluğu üzerinde büyük bir etkiye sahip olduğu sonucuna ulaşmıştır.

Son yıllarda ise hareketlilik ve sürdürülebilirlikle ilgili uygulamalar (Iaquinto, 2018; Akkuş & Akkuş, 2019), sırtçantalıların tipolojileri (Wiweka, vd., 2019), akıllı telefon kullanımına yönelik algıladıkları riskler (Dayour, Park & Kimbu 2019), kültürel nitelikleri (Cai, Cohen & Tribe, 2019), pratik, kişisel ve mekânsal kısıtlamalara ilişkin deneyimleri (Brugulat & Coromina, 2021) ve sosyal kimlikleri (Adam, Agyeiwaah & Dayour 2021; Farrelly, 2022) ile ilgili araştırmalar yapılmıştır. Ayrıca, Timothy & Zhu (2021) tren yolculuklarındaki hareketliliğin, diğer birçok turistik harekete göre daha fazla deneyim sunduğunu vurgulamıştır. Dolayısıyla, sırtçantalıların davranışsal, algısal, bilişsel veya duygusal olarak bir destinasyonda yaşadığı her şey, deneyim olabilir (Oh vd., 2007). Bu nedenle, Turner'ın (1969) *eşik*, Bingöl & Aydın'ın (2022) *ararsındalık* olarak adlandırdığı bu seyahat süreci, sırtçantalı deneyimin merkezinde yer alır.

3. Yöntem

Turizmde deneyim, bireyler için anlam arayışı olarak görülmektedir. Dolayısıyla anlamlı bir deneyimin bireylere ne zaman dokunduğunu anlamak, onları dönüştürürken, bir dönüm noktası veya davranış değişikliği getirmek önemlidir (Boswijk vd., 2005). Deneyim yaşamak için seyahat eden sırtçantalılar aynı zamanda hikâyecilerdir, kendi deneyimleri ve duygularıyla ilgili hikâyeleri paylaşırlar (Pace, 2008). Bu anlatılar, turizm deneyiminin mekân ve zaman sınırlamaları olmasına rağmen, seyahat deneyimlerini içermektedir. Nitekim bu anlatılar, olayların nasıl, neden ve nerede meydana geldiğine dair bir yorum sunarak, bu olayların ne kadar sürede sonuçlarını anlamamıza yardımcı olabilir (Woodside vd., 2007).

Anlatılar, insanların yaşamlarını anlamlandırmalarına ve anlamların nasıl oluşturulduğunu anlamalarına yardımcı olan önemli araçlardır. Bu, turizm deneyimlerini de içeren genel insan deneyimlerinin nasıl şekillendiğini anlamak için kritik bir öneme sahiptir (Jaworski & Pritchard, 2005). Bu nedenle, araştırmada anlatı yaklaşımından yola çıkarak, nitel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Zira nitel araştırma, insan davranışlarını ve insan davranışlarının hangi koşullar altında ortaya çıktığını derinlemesine anlamayı amaçlayan bir araştırma yöntemidir (Neuman, 2014).

Araştırmanın katılımcı grubunu, İstanbul'da dört hostelde konaklayan sırtçantalılar oluşturmaktadır. Örnekleme belirlemek için ise yargısal örnekleme yöntemi kullanılmış ve yarı-yapılandırılmış derinlemesine görüşme tekniği ile görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Derinlemesine görüşme tekniği, olguları, sorunları, olayları ve süreçleri bireylerin bakış açısından görmek, bireylerin algı ve tutumlarını ölçmek ve iç dünyalarını anlamak amacıyla kullanılmaktadır (Patton, 2002). Bu nedenle, yarı yapılandırılmış görüşme tekniğinin esnek doğası (Babbie, 2004; Bryman, 2006), araştırmacılar ve katılımcılar arasındaki yanlış anlamaları azaltmaktadır (Silverman, 2009).

Çalışmada, liminoid mekânın bileşenleri olan oyun, deneyimsel katılım ve atmosfer, sırtçantalı seyahat deneyimiyle ilişkilendirilmiştir. Bu nedenle, çalışmanın odak noktası, bu modelin özelliklerinin sırtçantalı seyahatlere aktarılabilirliğini ortaya koymaktır. Bu kapsamda görüşme soruları, seyahatteki liminoid deneyiminin teorik çerçevesi tarafından tasarlanmış ve 10 soru oluşturulmuştur. Ancak, görüşme süreci sırasında gezginlere ek sorular da sorulmuştur. Görüşme süreleri ise 20-45 dakika aralığında değişmiştir.

Görüşmelerin ilk iki sorusu, katılımcıların kendilerini sırtçantalı olarak tanımlayıp tanımladıkları ve İstanbul'da geçirdikleri süreyi belirlemeye yönelik olmuştur. Böylelikle kendini sırtçantalı olarak gören ve destinasyonda en az üç gün konaklamış katılımcılarla görüşmelere devam edilmiştir. Katılımcılar farklı ülkelerden olmalarına rağmen, görüşme dili İngilizce olmuştur. Dil farklılıklarından kaynaklanan anlaşmazlıkları ortadan kaldırmak için, anlaşılmayan sorular veya kavramlar tek tek açıklanarak anlaşmazlıkların ortadan kaldırılması hedeflenmiştir. Veri toplama süreci 16 Aralık 2022 tarihinde İstanbul'daki bir hostelde başlamış, 5 Şubat 2023 tarihinde dördüncü hostelde son bulmuştur. Yüz yüze

görüşmeler yapılamayan kişilerin iletişim bilgileri alınmış ve sonrasında Whatsapp ve Zoom üzerinden görüşmeler yapılarak kayıt altına alınmıştır.

Nitel araştırma yönteminde kullanılan veri doygunluğu, kategoriler için toplanan verilerin benzer sonuçlar vermeye başladığı noktayı işaret eder ve daha fazla verinin açıklamayı değiştirmeyeceği noktaya gelindiği anlamına gelir (Morse, 1995; Fusch & Ness, 2015). Bu araştırma için veri doygunluğu, her kategori için benzer ifadelerin kullanılmaya başladığı aşamayı temsil etmektedir. Bu nedenle, 40. katılımcının ardından görüşmeler sonlandırılmıştır.

Veri analiz süreci manuel kodlama ile başlamıştır. Manuel kodlama, paket programlara göre daha etkili olduğundan (Krippendorff, 2004) ve araştırmacıların nitel analizlerde verimli olmalarını sağladığından dolayı (Patton, 2002), tercih edilmiştir. Kodlamanın ardından, kategoriler oluşturulmuş ve kategorilerin birbirleriyle ilişkilerinin vurgulanmasıyla devam edilmiştir. Elde edilen veriler daha sonra tematik içerik analizi yoluyla betimsel ve sistematik olarak analiz edilmiş ve yorumlanmıştır.

4. Bulgular

Bu bölümde demografik özellikler, sırtçantalıların liminoid deneyimlerine (oyun, deneysel katılım ve atmosfer) dair bulgular hakkında bilgiler verilmiştir.

4.1. Demografik Özellikler

Sırtçantalılarla yapılan görüşmelerden elde edilen verilere göre, İstanbul'u ziyaret eden sırtçantalılar, 23-48 yaşları arasındadır. Bu katılımcıların meslek grupları çeşitli olmasına rağmen, çoğunluğu öğrencidir. Ayrıca, sırtçantalılar daha çok bekârken, cinsiyet dağılımında anlamlı bir fark yoktur. Yine de erkek sayısının daha fazla olduğu görülmektedir.

Tablo 1. Katılımcıların Demografik Bilgileri

Katılımcılar	Yaş	Cinsiyet	Medeni Durum	Meslek	Eğitim Düzeyi	Yaşadığı Ülke	Görüşme Şekli
G1	26	Kadın	Bekâr	Hemşire	Lisans	Almanya	Yüz yüze
G2	29	Erkek	Bekâr	Öğrenci	Lisans	İsveç	Yüz yüze
G3	48	Kadın	Bekâr	Gazeteci	Lisans	İrlanda	Yüz yüze
G4	24	Kadın	Bekâr	Öğrenci	Lisans	Hollanda	Yüz yüze
G5	24	Erkek	Bekâr	Öğrenci	Lisans	İspanya	Yüz yüze
G6	24	Erkek	Bekâr	Öğrenci	Lise	Fas	Yüz yüze
G7	23	Erkek	Bekâr	Öğrenci	Lisans	Fas	Yüz yüze
G8	25	Erkek	Bekâr	Öğrenci	Lisans	ABD	Yüz yüze
G9	23	Kadın	Bekâr	Öğrenci	Lisans	İran	Yüz yüze
G10	24	Erkek	Bekâr	Tasarımcı	Lisans	Irak	Yüz yüze
G11	27	Kadın	Bekâr	Öğretmen	Lisans	Hollanda	Yüz yüze
G12	35	Erkek	Bekâr	Tekniker	Ön Lisans	Yunanistan	Yüz yüze
G13	24	Kadın	Bekâr	Öğrenci	Lisans	Almanya	Yüz yüze
G14	23	Kadın	Bekâr	Öğrenci	Lisans	Almanya	Yüz yüze
G15	32	Kadın	Bekâr	Öğretmen	Lisans	ABD	Yüz yüze
G16	29	Kadın	Bekâr	Araştırmacı	Lisans	Fas	Yüz yüze
G17	37	Erkek	Evli	Oyuncu	Lisans	Hollanda	Yüz yüze
G18	33	Kadın	Evli	Akademisyen	Lisans	Hollanda	Yüz yüze
G19	27	Erkek	Bekâr	Çalışmıyor	Lisans	İrlanda	Yüz yüze
G20	33	Kadın	Bekâr	Öğretmen	Lisans	Almanya	Yüz yüze
G21	33	Erkek	Bekâr	Sporcu	Lisans	İspanya	Yüz yüze
G22	29	Erkek	Bekâr	Gönüllü	Lisansüstü	Danimarka	Yüz yüze

Tablo 1'in devamı

G23	29	Erkek	Bekâr	Çalışmıyor	Lisans	Tunus	Yüz yüze
G24	22	Erkek	Bekâr	Öğrenci	Lisans	Almanya	Yüz yüze
G25	23	Erkek	Bekâr	Öğrenci	Lisans	Almanya	Yüz yüze
G26	23	Kadın	Bekâr	Gönüllü	Lisans	Polonya	Yüz yüze
G27	35	Kadın	Bekâr	Öğretmen	Lisans	İngiltere	Whatsapp
G28	29	Kadın	Bekâr	Butikçi	Lisans	İran	Whatsapp
G29	22	Kadın	Bekâr	Çalışmıyor	Lisans	İran	Whatsapp
G30	26	Kadın	Bekâr	Gönüllü	Lisansüstü	Almanya	Whatsapp
G31	34	Erkek	Bekâr	Sporcu	Lisans	Almanya	Whatsapp
G32	21	Erkek	Bekâr	Öğrenci	Lisans	İngiltere	Whatsapp
G33	27	Kadın	Bekâr	Öğretmen	Lisans	İspanya	Zoom
G34	29	Erkek	Bekâr	Kamu	Lisans	İspanya	Zoom
G35	33	Kadın	Bekâr	Kamu	Lisans	İtalya	Zoom
G36	19	Kadın	Bekâr	Öğrenci	Lisans	Rusya	Zoom
G37	20	Erkek	Bekâr	Öğrenci	Lisans	Rusya	Zoom
G38	26	Kadın	Bekâr	E ticaret	Lisans	Ukrayna	Zoom
G39	30	Kadın	Evli	Akademisyen	Lisansüstü	Ukrayna	Zoom
G40	31	Erkek	Evli	Elektronik	Lisans	İsrail	Zoom

Katılımcıların çoğu lisans düzeyinde eğitimini tamamlamıştır. Dört katılımcı dışında tüm katılımcıların medeni durumu bekârdır. Ortadoğu ve Afrika'dan katılımcılar olsa da katılımcıların büyük çoğunluğu Avrupalıdır (Ukrayna ve Rusya dâhil). Demografik bulgulara yönelik ayrıntılı bilgiler, Tablo 1'de sunulmuştur.

4.2. Sırtçantalıların Liminoid Deneyimleri

Bu bölümde oyun, deneyimsel katılım ve atmosfere dair bulgular hakkında bilgiler verilmiştir.

4.2.1. Oyun

Bu alt başlıkta coşku, akış ve komüne dair bulgular hakkında bilgiler verilmiştir.

4.2.1.1. Coşku

Coşku, daha çok anlıktır ve bireylerin gündelik yaşamdan kopuk hissettikleri sosyal yapılarda meydana gelmektedir. Gündelik rutinlerden kaçan sırtçantalıların kendilerini bu yapıda hissetmeleri kaçınılmazdır. Bu nedenle, sırtçantalıların diğer gezginlerle etkileşimli bir ortama katılımını da etkilemektedir. Bir katılımcı İstanbul'da bulunduğu süreçte yaşadığı coşkuyu öfori, uç duygular ve heyecan sözcükleri tanımlamıştır:

"Bambaşka bir dünyada farklı insanlar ile bir öforik (euphoric) hisler yaşıyorum. Gece-gündüz birbirine karışmış her an bir heyecan içindeyim. Heyecanın arttığı zamanlarda da uç duygular yaşıyorum..."

Özellikle öfori, uç duygular ve heyecan sözcükleri, coşkunun yoğunluğunu ortaya koyarken, yaşanan deneyim ise mekânla (bambaşka bir dünya) ve diğer gezginlerle (farklı insanlar) bütünleşmeyle ortaya çıkmıştır. Benzer şekilde, bazı katılımcılar da yaşama hissi, kendinden geçme, ölçsüz keyif, sınırsızlık ve zaman algısındaki değişimler gibi sözcüklerle yaşanan coşku deneyimini ifade etmişlerdir:

"İstanbul'a geldiğimden beri ruhen kendimi daha canlı ve yaşıyor hissediyorum. Sık sık içsel dünyamda veya gerçekten kendimden geçtiğimi hissediyorum. Olumsuz düşüncelerden uzaklaşıyorum."

"Burada çoğu zaman ölçsüz bir keyif yaşıyorum ve genellikle çok mutlu oluyorum. Sanki sıkılmaya vaktim yokmuş gibi hissediyorum..."

"Seyahat etmek, stresimi atmanın en iyi yolu diyebilirim. Yola çıktığımda, hayatımdaki duygu durumu değişiyor ve duygularımı daha yoğun hissediyorum. İstanbul bu yoğun duyguları bir üst seviyeye çıkardı diyebilirim."

"İstanbul'da zamanın nasıl geçtiğini anlayamıyorum ve buna sık sık şaşırıyorum. Zaman hem çok hızlı geçiyormuş gibi geliyor hem de akan zamandan çok keyif aldığım için aslında yavaş da geçmiş gibi hissediyorum."

"Beyazıt'tan Kadıköy'e gitmek için vapura bindim. Burada daha çok içki, daha çok parti var. Daha sınırsız ve coşkulu bir ortam var..."

Sonuç olarak coşku deneyiminin, bireylerin toplumsal normlardan sıyrılarak belirli bir grup ya da topluluğun içinde yeni bir kimlik ve deneyim geliştirdiği liminoid deneyim sürecini ifade ettiği söylenebilir. İstanbul'daki deneyim ise, bu bireylerin kendi alışılmış toplumsal kimliğinden uzaklaştığı yeni bir şehirde, eski toplumsal roller ve normların terk edildiği liminoid bir deneyimi oluşturmaktadır. Ayrıca, yoğun coşku süreci, bir kimlik değişikliğini de temsil etmektedir.

4.2.1.2. Akış

Akış, sırtçantalıların yaşadıkları deneyimlerle bütünleşmeleri ve bu esnada yoğun duygular hissetmeleri ile ilgilidir. Bu bütünleşme ile sırtçantalıların seyahatten aldığı keyif artmaktadır. Bu nedenle katılımcılar için akış, seyahat sırasındaki aşkın bir deneyimdir:

"Genelde işten, aileden ve sorumluluklardan uzaklaşmak için seyahat ederim. Yeni bir ruh haline bürünmek, hayatı kaçırmamak ve anda kalabilmek için seyahat en iyi yol diyebilirim. İstanbul'da hayatın ritmini yakalamayı başardım ve buna ayak uydurarak, zaman geçiriyorum."

"Daha genç olsaydım ve yeterli param olsaydı en az bir yıl daha burada kalırdım. Burada ne zaman nereye gittiğimi umursamıyorum..."

Yukarıdaki iki katılımcının İstanbul'daki zaman algısı, yoğun konsantrasyon ve içsel memnuniyet durumu, akış kavramıyla ilişkilendirilebilir. Bu ifadelerle göre katılımcılar anda kalarak, farklı bir ruh hali içinde keyifli deneyimler yaşamaktadırlar. Aynı şekilde aşağıdaki ifadeler de bireylerin İstanbul'da yaşadığı deneyimleri ve bu deneyimlerle ilişkilendirdiği özgürlük ve anı yaşama hissi, akış ile ilişkilidir:

"Şanslıyım çünkü özgür hissettiğim bir ortamda, hayatın her anını yaşayarak zaman geçiriyorum. Kalabalıklar içinde kaybolduğumda, evet şimdi andayım ve ben de hayatın içindeyim diyorum."

"Şu ana kadar en çok aklımda kalan an, her iki yakadan boğazı geçip diğer yakayı izlediğim anlardır. Dünyanın ne kadar küçük olduğunu ve neredeyse Asya ve Avrupa'yı aynı yerde hissettiğim o duyguyu asla unutmayacağım... Bu inanılmaz."

"İstanbul çok rahat ve biraz da kuralsız bir şehir. Aynı zamanda ben de buna ayak uyduruyorum, istediğim şeyleri yapmaktan çok keyif alıyorum... Her anı yaşıyorum"

Bireylerin İstanbul'daki seyahat deneyimleri, yoğunlaşmanın tamamen o anda, seyahat sürecinde olduğunu göstermektedir. Dolayısıyla bu ifadeler, kişinin içsel olarak bir tatmin ve odaklanma içinde olduğu bir durumu ortaya koymaktadır.

4.2.1.3. Komün

Sırtçantalıların seyahat ederken algıladıkları özgürlük duygusu, günlük rutinin zamansal, mekânsal ve sosyal kısıtlamalarından kaçış anlamına gelmektedir. Bu nedenle sırtçantalılar, birlikte hareket edebilecekleri komünler oluşturmaktadır. Seyahatte bir sosyal yapı olarak komünün oluşması, katılımcılar tarafından şu şekilde dillendirilmiştir:

"Sırtçantalı seyahat demek, özgürlük, hayatı yaşamak, deneyim yaşamak, yeni insanlar ve kendini tanımaktır... Sıradan hayatı bir kenara bırakıp beklenti içerisine girmeden, yollarda karşılaştığım kişilerle birlikte yaşıyorum."

"...insanlar tarafından tuhaf bakılan çoğu kişinin bir araya gelip seyahat etmesi çok özel bir duygu."

Gezginler, seyahat yoluyla toplumsal sınırları aşarak özgürlük, deneyim ve toplumsal bağ kurma deneyimini paylaştıkları bir komün oluşturmuşlardır. Dolayısıyla bu bireyler, farklı toplumsal gruplardan gelen kişilerle seyahat etmelerinin özel bir deneyim olduğunu belirtmişlerdir. Yeni insanlarla bağ kurup bir araya gelme komününün bir parçasıdır. Katılımcı ifadelerinde komün özellikle eşitlik, birliktelik, farklılık-benzerlik ikilemi, deneyim ve birlikte yaşayabilme kavramlarıyla özdeşleşmiştir:

"Hayatın monotonluğuna karşı çıkmış herkesin eşit olduğu bir buluşma bizimkisi..."

"Özgür olan, kendini tanıyan ve bunun sonucunda deneyimler elde eden kişilerle buluşmak için seyahat ediyorum..."

"Herkes o kadar meşgul ve o kadar aceleci ki, çoğu zaman insanlar hayattaki küçük ama önemli şeyleri unutuyorlar. O nedenle burada sırtçantalılarla buluştum ve beraber güzel vakit geçiriyorum..."

"Burada herkes benim gibi. Herkes benim istediğimi istiyor. Herkes çok farklı ama aynı zamanda bire bir aynı..."

Bir komün olma, toplumsal bağ ve toplumsal uyumsuzluk ve benzerlik gibi, farklı kişilerin bir araya gelerek benzer ama farklı düşüncelere sahip olabileceklerini ifade etmektedir. Sonuç olarak, sırt çantasıyla İstanbul'a seyahat eden gezginlerin deneyimlerinde oyun kavramı merkezi bir rol oynamıştır. Bu deneyimlerin temelini coşku, akış ve komün oluşturmuştur. Bu unsurlar, gezginlere sıradan yaşamlarından kaçış ve anın tadını çıkarma özgürlüğü sunmuştur. Coşku, gezginlerin deneyime odaklanmalarını ve anın tadını çıkarmalarını teşvik etmiştir. Bu şekilde akış deneyimi ortaya çıkmış ve aynı duyguların paylaşıldığı komün oluşmuştur.

4.3. Deneyimsel Katılım

Sırtçantalılar deneyimsel katılımı daha çok, seyahat yoluyla yerel yaşama katılım şeklinde yorumlamışlardır. Destinasyondaki mekânlar, kültür ve yerel halkın yaşamı, sırtçantalılarda ne yapmak istediklerine dair farkındalık da oluşturabilmektedir. Şehirdeki etkinliklerle deneyimlerin çeşitlendirildiğini ifade eden bir katılımcı, deneyimsel katılımın bir yönünü ortaya koymuştur:

"Şehrin otantik ve tarihsel yapısına tamamen kapıldım diyebilirim. Burada geçirdiğim her an sürükleyici ve yeni bir deneyim yaşama ihtimali sunuyor. İstanbul'da bulunmak tek başına büyük bir deneyimken, aynı zamanda etkinliklerle bu deneyimler çeşitleniyor."

Deneyimsel katılım, kişilerin bir etkinliğe, ortama veya yaşama tamamen dahil olmalarını ifade eder. İstanbul'un otantik ve tarihsel yapısına kapılma ve her anın sürükleyici olduğunu hissetme ifadesi, kişinin şehirdeki deneyimlere tamamen katılımını göstermektedir. Aynı zamanda, İstanbul'da bulunmanın tek başına büyük bir deneyim olduğu fikrini ortaya koymaktadır. Diğer iki katılımcının ifadesinden ise İstanbul'da yaşanan deneyimlerin çeşitliliği vurgulanmıştır:

"İstanbul bana güzel anılar kazandırdı. Hem bilgi birikimi hem de eğlenceye duyduğum ihtiyacı fazlasıyla giderdi. Her bölgesinde farklı deneyimler yaşıyorum..."

"Burada bir günde aynı anda birkaç farklı yerde birçok deneyim yaşıyorum. Beyazıt'ta tarihte kayboluyorum, Taksim'de fast-food yemek yiyorum, vapurdan şehri izliyorum, Kadıköy'de eğleniyorum..."

Ayrıca bilgi ve eğlence dengesiyle, İstanbul'da hem bilgi birikimi hem de eğlence deneyimini bulmanın önemini vurgulanmıştır. Bir günde birçok farklı yerde ve farklı etkinliklerde deneyim yaşanması, deneyimsel katılımın özünü yansıtmaktadır. Yerel halkla etkileşim ise deneyimsel katılımın diğer bir yönüne oluşturmaktadır. Aşağıdaki ifade, bu etkileşimin özgünlüğünü ve samimiyetini vurgulamaktadır:

"Bir sokakta kaybolduğumda çevredekilerin içten bir şekilde yardımcı olmaya çalışması, insanların bana gülmesi ve el hareketleriyle iletişim kurmaları, unutamayacağım anlar olarak hep benimle kalacak..."

İstanbul'un uzun müzik tarihine ve geleneksel müziğin zenginliklerine dikkat çeken aşağıdaki ifade, müzik ve kültürle derinlemesine bağlantı kurma isteğini yansıtarak deneyimsel katılımın bir örneğini sunmaktadır:

"Ben bir sokak müzisyeniyim. Yerel müzik dinlemek istiyorum... Türkiye, geleneksel müziği ve Doğu-Batı sentezini öğrenmek için mükemmel bir yer. Buradaki müziğin uzun bir tarihi ve bilinmesi gereken, heyecan verici birçok şeyi var..."

İstanbul'da yerel yaşama katılma ve yerel kültürü deneyimleme hissi, deneyimsel katılımın temel unsurları olarak ortaya çıkmıştır. Bu katılım, sırtçantalıların seyahatlerini daha anlamlı ve akılda kalıcı hale getirmiştir.

4.4. Atmosfer

Atmosfer, bir yerin veya olayın duyuşsal özelliklerini, genel ruh halini ve deneyimlerini ifade eder. Sıcak, samimi ve canlı bir atmosfer, sırtçantalıların birbirleriyle ve yerel halkla buluştuğu canlı bir ambiyans ve ortam yaratmaktadır. İstanbul’un renkleri, sesleri, insanları ve turistik çekicilikleri bir araya geldiğinde şehrin atmosferini benzersiz ve çekici kılabılır. Aşağıdaki ifadeler şehirdeki atmosferin dinamizmi hakkında olumlu bir izlenim sunmuştur:

“İstanbul yaşayan bir şehir diyebilirim. İnsanlar hareketli, her anın bir anlamı var. Renkler, sesler ve insanlar bütünleşiyor...”

“...özellikle geceleri çok güzel bir atmosferi oluşuyor...”

İstanbul’un yaşayan bir şehir olması ve insanların hareketli olması, her anın bir anlam taşımasını sağlamaktadır. Özellikle eski-yeni ve mega-küçük gibi ikilemler ve zıtlıklar, şehre çeşitlilik ve canlılık katmaktadır:

“İstanbul’un her yeri farklı bir ambiyans sunuyor. Farklı bir kültürün içinde kaybolduğum için kendimi farklı ve özel hissediyorum.”

“İstanbul hem mega bir kentin tüm imkanlarını sunuyor hem de kendine has küçük yaşam alanlarına sahip. Ben bu küçük alanlarda kendiliğinden oluşan ortamı çok seviyorum...”

Ayrıca, İstanbul’da yaşamın gerçek ve yoğun olarak algılanması, katılımcılara şehrin günlük yaşamının içinde bir yerde olma hissini sunmaktadır. Örneğin, Galata’da yerel yaşamı keşfetme ve farklı kültürleri deneyimleme isteği, şehrin kendine özgü atmosferini ve canlılığını yansıtmaktadır:

“Galata’da takılmayı seviyorum. Genelde bir şeyler görmek için küçük sokaklarda dolaşırım... Almanya’dan daha farklı hissedebildiğim birçok şey var. Galata’nın sokakları ve geçiş halindeki insanların yaşamları. Buradaki her şey Almanya’dan daha gerçek gibi. Her yerde yaşam var...”

“...Hostel, hosteldekiler, tarihi yarımada ve Galata’daki yaşam enerjisine ve atmosfere bayılıyorum...”

Şehirdeki renkleri, sesleri, kokuları ve insanlar, İstanbul’un atmosferini oluşturan önemli unsurlar olarak belirtilmiştir. Bu özgün atmosfer, sırtçantalıların deneyimlerini şekillendiren en önemli faktörlerdendir. Zıtlıkların buluştuğu bu şehirde, çeşitlilik ve canlılık, her anın bir keşif ve öğrenme fırsatı olduğunu hatırlatmaktadır.

5. Tartışma ve Sonuç

Bu çalışma, seyahat sırasındaki deneyimlere yönelik olduğundan, seyahatin deneyimsel aşamasını, yani liminal evreyi kapsamaktadır. Bu çerçevede çalışma, Taheri vd.’nin (2017), geliştirdiği liminoid mekânın kavramsal modeli temelinde yürütülmüştür. Çalışmadan elde edilen bulgulara göre, liminoid modelin bileşenleri olan oyun, deneyimsel katılım ve atmosfer gezginlerin deneyimlerini anlamada etkili bir modeldir.

Öncelikle coşku, akış ve komünden oluşan oyunun, turizm araştırmalarındaki kaçış olgusuyla eşleştiği söylenebilir. Kaçış, bir rutinden geçici bir kopuşu içerir (Preston-Whyte, 2004). Coşku ve komün unsurlarında ortaya çıkan kaçış, diğer sırtçantalılarla ve yerel halkla buluşma şeklinde gerçekleşirken, akış unsurunda ise daha çok bireysel hazlar öne çıkmıştır. Ayrıca, coşku, akış ve komünden oluşan oyunun unsurlarının birbiriyle ilişkili olduğu anlaşılmıştır.

Çalışmada, İstanbul’a seyahat eden sırtçantalılar seyahat süresince liminoid deneyim yoluyla komün oluşturarak, coşku ve akış hissini daha yoğun yaşamışlardır. Dolayısıyla çalışma, liminoid’in mekân ve kaçışla ilişkili olduğu görüşünü (Taheri vd., 2017) desteklemiştir. Ayrıca çalışma bulguları, kaçış motivasyonunun, oyunun bileşenleri olan coşku, akış ve komünü doğrudan ve olumlu etkilediği bulgusuyla (Taheri vd., 2016) da örtüşmektedir. Schreiber’in (2021) bulgularına göre ise üniversiteli kadınlar birbirlerine karşı sorumluluk bilinciyle bir araya gelerek, bir komün oluşturmaktadırlar. Buna

göre, bu kadınlar alkollü partilere katılmadan önce bir araya gelerek liminoid deneyim yaşamaktadırlar. Böylece bu partilerde geçici olarak kimliklerini askıya alsalar bile, bir komün bilinciyle birbirlerini kontrol ederek, olası sorunların önüne geçmektedirler. Dolayısıyla, üniversiteli kadınlar, tıpkı sırtçantalılar gibi ortak bir payda çerçevesinde hareket etmektedirler.

İkinci olarak, İstanbul'da farklı bir yaşam ve gelişim süreci arayışında olan sırtçantalılar, seyahatlerini deneyimsel katılım yoluyla zenginleştirmektedirler. Bununla birlikte, deneyimsel katılım, sırtçantalıların gündelik yaşamlarına bir ara verme şeklinde gerçekleşmiştir. Bu ara verme, askıya alma veya geçit töreni, şehrin sahip olduğu turistik cazibeler ve sunduğu etkinliklerle, liminoid deneyime dönüşmektedir. Deneyimsel katılım, İstanbul'un yarattığı atmosferle pekişmektedir.

Bu bulgular, sırtçantalıların mekânsal kısıtlamalara karşı deneyimleri (Brugulat & Coromina, 2021) ve sosyal kimlik değişimlerine (Adam, Agyeiwaah & Dayour 2021; Farrelly, 2022) yönelik bulgularla ilişkilendirebilir. Çünkü sırtçantalıların kısıtlamalardan kaçışı, deneyimsel katılım yoluyla geçici bir kimlik değişimi sürecine dönüşmüştür. Dolayısıyla bu kaçış, aynı zamanda farklı bir atmosferde bir özgürlük arayışının temsili olarak görülebilir. Örneğin bu geçici süreç İsraili sırtçantalılarda, politik ve sosyal gerilimlerden uzaklaşma ve kendi toplumunun çeşitli yönlerini eleştirme olarak görülmüştür (Cohen, 2004). Çünkü sosyal normlardan kaçış, ortak ilgileri nedeniyle birbirleriyle ilişki kuran insan gruplarında bir dönüşüme neden olur (Turner, 1974).

Son olarak atmosfer, coşku, akış hissi ve deneyimsel katılımı teşvik ederek, seyahat deneyiminin liminoid deneyime evrilmesini sağlamaktadır. Böylelikle, İstanbul'u ziyaret eden sırtçantalılar, seyahat yoluyla gündelik yaşamdan bir kaçış ve geçici bir dönüşüm yaşamaktadırlar. Bu geçici dönüşüm, bu bireylerin günlük rutinlerinden kaçıp İstanbul'da yeni topluluklarla tanışıp, ilişkiler kurmakla sonuçlanmaktadır. Dolayısıyla, bir komün olarak ortaya çıkan yabancı sırtçantalılar, İstanbul'da liminoid deneyim yaşamaktadırlar. Bu deneyimler, İstanbul'un sırtçantalılar için bir kimlik değişikliği ve toplumsal sınırları aşma deneyimi sunduğunu göstermektedir.

Örneğin Tan (2023), Seichi Junrei'nin (anime dizilerinin geçtiği mekânlara seyahat) turistlerin popüler kültürle ilişkili mekanları kutsallaştırarak, liminoid bölgeler yarattığını belirtmiştir. Ayrıca bu kişiler, ortak deneyimlerle hacılar olarak adlandırılan bir komün oluşturmuşlardır. Benzer şekilde Collinson & Baxter (2022) kültürel miras ziyaretçilerinin, Milazzo (2023) Orlando'da (ABD) yer alan Harry Potter'ın Büyücü Dünyası'nı ziyaret eden Harry Potter hayranlarının, Kılıç & Özdemir (2022) ise her şey dahil otel müşterilerinin yemek deneyimlerinin liminoid'in merkezinde yer aldığını savunmuşlardır. Bu çalışmalarda, liminoid deneyimler hem turizm işletmeleri hem de turizm destinasyonlarındaki deneyimleri zenginleştirerek, ziyaretçilerde olumlu izler bıraktığı sonucu, İstanbul'daki sırtçantalıların ifadeleriyle örtüşmektedir.

Sonuç olarak, sırtçantalıların İstanbul seyahatleri sırasında yaşadığı liminoid deneyimler, seyahatin merkezinde yer almaktadır. Dolayısıyla, sırtçantalı seyahat deneyimlerinin liminoid deneyime evrilebileceği ve seyahat deneyimlerinin zenginleşebileceği ortaya çıkmıştır. Ancak modelin uygulanması sırasında dikkate alınması gereken önemli noktalar mevcuttur. Sırtçantalıların deneyimleri, kişisel ve kültürel farklılıklara bağlı olarak farklılaşabilir. Bu nedenle, destinasyonların turistlerin farklı kültürel ve kişisel farklılıklarını da dikkate alarak deneyimlerini zenginleştirebilecek atmosferler yaratmaları önem arz etmektedir.

Bu çalışma, İstanbul'da sırtçantalı seyahatinin özgünlüğünü ve çekiciliğini vurgulamıştır. İstanbul'un kültürel ve tarihi zenginlikleri, sırtçantalıların sadece turist olmakla kalmayıp aynı zamanda, bu şehri derinden deneyimlemelerine olanak sağlamıştır. Bu nedenle, araştırmanın sınırlılıkları da göz önüne alındığında, gelecekteki çalışmalar bu konuyu derinlemesine incelemeyi ve farklı grupları içermeyi hedefleyebilir. Ayrıca, sırtçantalıların İstanbul deneyimlerinin uzun vadeli etkilerini araştıran çalışmalar da yapılabilir.

Teşekkür ve Bilgi Notu

Destek Bilgisi: Bu çalışmanın hazırlanması süresince herhangi bir bireyden ya da kurumdan aynî ya da nakdî bir yardım/destek alınmamıştır.

Etik Onayı: Makalede ulusal ve uluslararası araştırma ve yayın etiğine uyulduğunu yazarlar beyan eder. Aksi bir durumun tespiti halinde **GSI Journals Serie A: Advancements in Tourism Recreation and Sports Sciences** Dergisinin hiçbir sorumluluğu olmayıp, tüm sorumluluk makale yazarlarına aittir.

Etik Kurul Onayı: Bu çalışma için Anadolu Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Kurulundan 11.11.2022 tarih ve 441354 sayılı "Etik Kurul Onayı" alınmıştır.

Çıkar Çatışması: Makalede herhangi bir çıkar çatışması ya da kazancı yoktur.

Araştırmacıların Katkı Oranı: Çalışma, tek yazarın katkısı ile hazırlanmıştır. Katkı oranları; 1. Yazar = %100

Kaynaklar

- Adam, I., Agyeiwaah, E., & Dayour, F. (2021). Understanding the social identity, motivations, and sustainable behaviour among backpackers: A clustering approach. *Journal of Travel & Tourism Marketing*, 38(2), 139-154.
- Akkuş, G., & Akkuş, Ç. (2019). Türk sırt çantalı gezginlerin seyahat tarzlarına göre günlük sürdürülebilir uygulamalarının karşılaştırılması. *Türk Turizm Araştırmaları Dergisi*, 3(3), 306-321.
- Aktaş Polat, S. (2015). Turistlerin tatil dönemlerinde sergiledikleri liminoid davranışlar. *Sosyoekonomi*, 23(26), 99-118.
- Anterby-Yemini, L., Bazini, K., Gerstein, I., & Kling, G. (2005). Traveling cultures: Israeli backpackers, deterritorialization, and reconstruction of home. C. Noy and E. Cohen (Eds.) *Israeli Backpackers and Their Society: A View from Afar* içinde (ss. 89-108). Albany, NY: State University of New York Press.
- Ateljevic, I., & Doorne, S. (2004). Theoretical Encounters: A Review of Backpacker Literature. G. Richards and J. Wilson (Eds.) *The Global Nomad: Backpacker Travel in Theory and Practice* içinde (ss. 60-76). Clevedon: Channel View Publications.
- Babbie, E. (2004). *The Practice of Social Research*. California: Thomson/Wadsworth Publishing.
- Baker, J., Parasuraman, A., Grewal, D., & Voss, G. (2002). The influence of multiple store environment cues on perceived merchandise value and patronage intentions. *Journal of Marketing*, 66(2), 120-141.
- Baltacı, M., & Çakıcı, A. C. (2022). Liminoid Behaviour in Tourism. D. Buhalis (Ed.) *Encyclopedia of Tourism Management and Marketing* içinde (57-60). Edward Elgar Publishing.
- Binder, J. (2004). The Whole Point of Backpacking: Anthropological Perspectives on the Characteristics of Backpacking. G. Richards and J. Wilson (Eds.) *The Global Nomad: Backpacker Travel in Theory and Practice* içinde (ss. 92-108). Clevedon: Channelview Publications.
- Bingöl, S., & Aydın, S. (2022). Seeking for utopia or utopian travel. *Journal of Tourism Leisure and Hospitality*, 4(2), 133-140.
- Boswijk, A., Peelen, E., & Thijssen, T. (2005). *The experience economy: A new perspective*. Amsterdam: Pearson Education.
- Brady, M. K., & Cronin Jr., J. J. (2001). Some new thoughts on conceptualizing perceived service quality: A hierarchical approach. *Journal of Marketing*, 65(3), 34-49.
- Brugulat, M., & Coromina, L. (2021). Constraints of solo female backpackers in Southeast Asia. *Asia Pacific Journal of Tourism Research*, 26(6), 640-653.
- Bryman, A. (2006). Integrating quantitative and qualitative research: How is it done?. *Qualitative Research*, 6(1), 97-113.
- Bui, H. T., Wilkins, H., & Lee, Y. S. (2014). Liminal experience of East Asian backpackers. *Tourist Studies*, 14(2), 126-143.

- Cai, W., Cohen, S. A., & Tribe, J. (2019). Harmony rules in Chinese backpacker groups. *Annals of Tourism Research*, 75, 120-130.
- Cauldwell, J., & Rinehart, R. E. (2014). Liminoidal spaces and the moving body: Emotional turns. *Emotion, Space and Society*, 12, 1-3.
- Celsi, R., Rose, R., & Leigh, T. (1993). An exploration of high-risk leisure consumption through skydiving. *Journal of Consumer Research*, 20(1), 1-23.
- Chalip, L. (2006). Towards social leverage of sport events. *Journal of Sport & Tourism*, 11(2), 109-127.
- Cohen, E. (1972). Toward a sociology of international tourism. *Social Research*, 39(1), 16-82.
- Cohen, E. (1973). Nomads from affluence: Notes on the phenomenon of Drifter-tourism. *International Journal of Comparative Sociology* 14, 89-103.
- Cohen, E. (2004). Backpacking: Diversity and change. *Journal of Tourism and Cultural Change*, 1(2), 43-59.
- Collinson, E., & Baxter, I. (2022). Liminality and contemporary engagement: Knockando Wool Mill—a cultural heritage case study. *Journal of Heritage Tourism*, 17(1), 107-123.
- Csikszentmihalyi, M. (1990). *Flow: The psychology of optimal experience*. New York, NY: Harper and Row.
- Dayour, F., Park, S., & Kimbu, A. N. (2019). Backpackers' perceived risks towards smartphone usage and risk reduction strategies: A mixed methods study. *Tourism Management*, 72, 52-68.
- Elsrud, T. (2001). Risk Creation in Traveling: Backpacker Adventure Narration. *Annals of Tourism Research*, 28(3), 597-617.
- Farrelly, F. (2022). Exploring the cultural legitimacy of backpacker ideology and identity. *International Journal of Tourism Research*, 24(1), 82-92.
- Fillis, I., & Mackay, C. (2014). Moving beyond fan typologies: The impact of social integration on team loyalty in football. *Journal of Marketing Management*, 30(3-4), 334-363.
- Fusch, P. I., & Ness L. R. (2015). Are we there yet? Data saturation in qualitative research. *The Qualitative Report*, 20(9), 1408-1416.
- Getz, D., & Page, S. J. (2016). Progress and prospects for event tourism research. *Tourism Management*, 52, 593-631.
- Graburn, N. (1977). *Tourism: The Sacred Journey*. V. Smith (Ed.) *Hosts and Guests: The Anthropology of Tourism* içinde (ss. 17-32). Oxford: Basil Blackwell.
- Graburn, N. (1989). *Tourism: The Sacred Journey*. V. Smith (Ed.) *Hosts and Guests: The Anthropology of Tourism* içinde (ss. 21-36). Philadelphia, PA: University of Pennsylvania Press.
- Graburn, N. (2001). *Secular Ritual: A General Theory of Tourism*. V. Smith and M. Brent (Eds.) *Hosts and Guests Revisited: Tourism Issues of the 21st Century* içinde (ss. 42-50). New York: Cognizant Communication Corporation.
- Hannam K., & A. Diekmann (eds) (2010). *Beyond Backpacker Tourism: Mobilities and Experiences*, vol. 21. Clevedon: Channel View Publications.
- Horn By, M. (2010). Legere limini: Wanderers vs. pilgrims in the liminal. *The Dulia et Latria Journal*, 3, 77-116.
- Huang, A., & Xiao, H. (2000). Leisure-based tourist behavior: A case study of Changchun. *International Journal of Contemporary Hospitality Management*, 12(3), 210-214.
- Jaworski, A., & Pritchard, A. (2005). *Discourse, communication and tourism*. Bristol: Channel View Publications.
- Jayne, M., Gibson, C., Waitt, G., & Valentine, G. (2012). Drunken mobilities: Backpackers, alcohol, doing place. *Tourist Studies*, 12(3), 211-231.
- Iaquinto, B. L. (2018). Backpacker mobilities: inadvertent sustainability amidst the fluctuating pace of travel. *Mobilities*, 13(4), 569-583.
- Kılıç, G. D. & Özdemir, B. (2022). Impact of neophobia and liminoid tendencies on tourists' food consumption behaviors in all-inclusive hotels: A study in Antalya. *Journal of Culinary Science & Technology*, 1-21.

- Kontogeorgopoulos, N. (2003). Keeping Up with the Joneses Tourists, Travellers, and the Quest for Cultural Authenticity in Southern Thailand. *Tourist Studies*, 3(2), 171-203.
- Kozinets, R. V., Sherry Jr., J. F., Storm, D., Duhachek, A., Nuttavuthisit, K., & DeBerry-Spence, B. (2004). Ludic agency and retail spectacle. *Journal of Consumer Research*, 31(3), 658-672.
- Krippendorff, K. (2004). Content analysis an introduction to its methodology. London: Sage.
- Lett Jr, J. W. (1983). Ludic and liminoid aspects of charter yacht tourism in the Caribbean. *Annals of Tourism Research*, 10(1), 35-56.
- Light, D. (2009). Performing Transylvania: Tourism, fantasy and play in a liminal place. *Tourist Studies*, 9(3), 240-258.
- Loker-Murphy, L., & Pearce, P. L. (1995). Young budget travelers: Backpackers in Australia. *Annals of Tourism Research*, 22(4), 819-843.
- Maoz, D. (2007). Backpackers' Motivations - The Role of Culture and Nationality. *Annals of Tourism Research*, 34(1), 122-40.
- Martins, M. R., da Costa, R. A., & Moreira, A. C. (2022). Backpackers' space-time behavior in an urban destination: The impact of travel information sources. *International Journal of Tourism Research*, 24(3), 456-471.
- McGinnis, L., Gentry, J., & Gao, T. (2008). The impact of flow and communitas on enduring involvement in extended service encounters. *Journal of Service Research*, 11(1), 74-90.
- McGinnis, L., Gentry, J., & Gao, T. (2012). Antecedents to consumer perceptions of sacredness in extended service experiences: The case of golf. *Journal of Service Research*, 15(4), 476-488.
- Milazzo, L. (2023). Fanship as a form of liminoid leisure. *Leisure Sciences*, 1-22.
- Morse, J. M. (1995). The significance of saturation [Editorial]. *Qualitative Health Research*, 5, 147-148.
- Neuman, W.L. (2014). Social Research Methods: Qualitative and Quantitative Approaches. Harlow: Pearson Education Limited.
- Noy, C. (2004). This trip really changed me: backpackers' narratives of self-change. *Annals of Tourism Research*, 31(1), 78-102.
- Noy, C., & Cohen, E. (2005). Israeli Backpackers and Their Society: A View from Afar. Albany, NY: State University of New York Press.
- Oh, H., Fiore, A. M., & Jeoung, M. (2007). Measuring experience economy concepts: Tourism applications. *Journal of Travel Research*, 46(2), 119-132.
- Pace, S. (2008). YouTube: An opportunity for consumer narrative analysis. *Qualitative Market Research: An International Journal*, 11(2), 213-226.
- Park, S., & Santos, C. A. (2017). Exploring the tourist experience: A sequential approach. *Journal of Travel Research*, 56(1), 16-27.
- Patton, M. Q. (2002). Qualitative Evaluation and Research Methods. Thousand Oaks, CA: Sage Publications.
- Pearce, P. L. (1990) The Backpacker Phenomenon: Preliminary Answers to Basic Questions. Townsville, QLD, Australia: Department of Tourism, James Cook University.
- Preston-Whyte, R. (2004). The beach as a liminal space. A. Lew, C. Hall, & A. Williams (Eds.), A companion to tourism içinde (ss. 349-359). Blackwell Publishing.
- Reichenberger, I., & Iaquinto, B. L. (2022). The backpacker experience: a review and future research agenda. *Scandinavian Journal of Hospitality and Tourism*, 22(1), 80-94.
- Richards, G., & Wilson, J. (2004a). *The global nomad: Backpacking tourism in theory and practice*. Clevedon: Channel View.
- Richards G., & J. Wilson (eds) (2004b) *Global Nomad: Backpacker Travel in Theory and Practice*. Clevedon: Channelview Publications.
- Riley, P. J. (1988). Road culture of international long-term budget travelers. *Annals of Tourism Research*, 15(3), 313-328.
- Schreiber, C. (2021). The social functions of college drinking: Pregaming, priming, and protecting the liminoid experience. *Journal for Undergraduate Ethnography*, 11(2), 76-91.

- Silverman, D. (2009). *Doing Qualitative Research*. London: SAGE.
- Spiegel, A. D. (2011). Categorical difference versus continuum: Rethinking Turner's liminal-liminoid distinction. *Anthropology Southern Africa*, 34(1-2), 11-20.
- Taheri, B., Gori, K., O'Gorman, K., Hogg, G., & Farrington, T. (2016). Experiential liminoid consumption: The case of nightclubbing. *Journal of Marketing Management*, 32(1-2), 19-43.
- Taheri, B., Farrington, T., Gori, K., Hogg, G., & O'Gorman, K. (2017). Escape, entitlement and experience: Liminoid motivators within commercial hospitality. *International Journal of Contemporary Hospitality Management*, 29(4), 1148-1166.
- Tan, Y. (2023). Capturing the shining moments: Performing liminoid Seichi Junrei on social media. *Current Issues in Tourism*, 1-14.
- Thomassen, B. & Balle, M. (2012). From liminoid to limivoid: Understanding contemporary bungee jumping from a cross-cultural perspective. *Journal of Tourism Consumption and Practice*, 4(1), 59-93.
- Timothy, D. J., & Zhu, X. (Eds) (2021). *Backpacker tourist experiences: Temporal, spatial and cultural perspectives*. Routledge.
- Turner, V. (1969) *The Ritual Process*. London: Routledge & Kegan Paul.
- Turner, V. (1974). Liminal to liminoid, in play, flow, and ritual: An essay in comparative symbology. *Rice University Studies*, 60(3), 53-92.
- Turner, V. (1979). Frame, flow and reflection: Ritual and drama as public liminality. *Japanese Journal of Religious Studies*, 6(4), 465-499.
- Tynan, C., & McKechnie, S. (2009). Experience marketing: a review and reassessment. *Journal of Marketing Management*, 25(5-6), 501-517.
- Uriely, N., Yonay, Y., & Simchai, D. (2002). Backpacking Experiences: A Type and Form Analysis. *Annals of Tourism Research*, 29(2), 520-38.
- Van Egmond, A. (2007) *Understanding Western Tourists in Developing Countries*. Wallingford: CABI Pub.
- Van Gennep, A. (1960). *The rites of passage*. University of Chicago Press.
- Varley, P. J. (2011). Sea kayakers at the margins: the liminoid character of contemporary adventures. *Leisure Studies*, 30(1), 85-98.
- Vogt, J. (1976). Wandering: Youth and Travel Behavior. *Annals of Tourism Research*, 4(1), 25-41.
- Wang, D., Park, S., & Fesenmaier, D. R. (2012). The role of smartphones in mediating the touristic experience. *Journal of Travel Research*, 51(4), 371-87.
- Wilson, J., Richards, G., & MacDonnell, I. (2007). *Intra-Community Tensions in Backpacker Enclaves: Sydney's Bondi Beach*. K. Hannam and I. Ateljevic (eds) *Backpacker Tourism: Concepts and Profiles içinde* (ss. 199-214). Clevedon: Channel View Publication.
- Wiweka, K., Wachyuni, S. S., Simawang, S. P., Adnyana, P., & Wihartaty, E. (2019). Current issues of backpacking tourism development: profile and characteristics of "sharecost" and "opentrip" tourist. *Journal of Education, Society and Behavioural Science*, 30(2), 1-12.
- Wood, P. (2012). Blogs as liminal space: Student teachers at the threshold. *Technology, Pedagogy and Education*, 21(1), 85-99.
- Woodside, A., Cruickshank, B., & Dehuang, N. (2007). Stories visitors tell about Italian cities as destination icons. *Tourism Management*, 28(1), 162-174.
- Ziakas, V., & Boukas, N. (2013). Extracting meanings of event tourist experiences: A phenomenological exploration of limassol carnival. *Journal of Destination Marketing & Management*, 2(2), 94-107.